

בש"פ 5161/19 - שירי שרעבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5161/19

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

שירי שרעבי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת:

בעצמה

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"פ 46827-03-19 מבית משפט השלום אילת לבית משפט השלום תל אביב-יפו. עניינו של התיק הנ"ל הוא כתב אישום שהוגש נגד המבקשת ביום 20.3.2019, אשר מייחס לה עבירות של אלימות ושיבוש מהלכי משפט.
2. המבקשת טוענת כי יהיה לה קשה להגיע לבית משפט השלום אילת בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריה מבית משפט זה, וכן מחמת מצבה הרפואי של אמה, המתלווה אליה לדיונים, ומצבן הכלכלי הקשה.
3. ביקשתי את תגובת המשיבה לבקשה, ובתגובתה מיום 20.8.2019 הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת לבקשה. לטענתה, מהבקשה הנדונה עולה כי הדיון בעניינה של המבקשת כבר החל; ומשכך, נדרשת הסכמתו של המותב הדן בתיק בהתאם לסעיף 78(א) סיפא לחוק בתי המשפט. עוד נטען, כי מהבקשה עולה כי אין בכוונתה של המבקשת להודות במיוחס לה בכתב האישום ומשכך, צפויים להעיד במשפטה עדים, המתגוררים ברובם באילת. בנוסף,

טוענת המשיבה כי המבקשת לא צרפה לבקשתה מסמכים המאמתים את טענותיה.

4. סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". הוזה אומר: התביעה זכאית להגיש את כתב האישום לבית משפט שבאזור שיפוטו נעברה העבירה המיוחסת לנאשם - שהוא, במקרה דנן, בית משפט השלום אילת. כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגישה התביעה את כתב האישום הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"ד נט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, איננה חלוטה, שכן סעיף 78 לחוק בתי המשפט מסמיכו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עיריית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדין והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה אינו קל: כדי להרימו, על מבקש ההעברה לשכנענו כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדין (ראו בש"פ 1116/04 בריצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); ובש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

5. המבקשת דן לא הרימה נטל זה. מבלי להקל ראש בנסיבות האישיות של המבקשת ושל אמה, אין בקשיים שעליהם מצביעה המבקשת כדי להטות באופן מכריע את מאזן הנוחות לטובת בירור התובענה בבית משפט השלום תל אביב-יפו. זאת ועוד: הלכה היא עמנו כי העברת מקום דיון ללא הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו בש"פ 1085/11; ובש"פ 1950/17 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)).

6. המקרה דכאן איננו נמנה עם מקרים כאלה, ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באב התשע"ט (28.8.2019).

ש ו פ ט